

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुऱ्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्भिस

टाफिक चोक हिंगालचन
बैंकको साइड (सुर्ख लाईफ इन्जोरेन्स भएको
भवन) फोन :- ०७१५४२५७१

वर्ष ३७ | अंक १६३ | बुटवल | २०८२ जेठ २६, गते सोमबार

नेपाल संवत्

११४५ | Monday June.09, 2025

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

एमालेभित्र अर्को खेल हुन

थाल्यो : प्रधानमन्त्री

बुटवल । प्रधानमन्त्री एवं नेकपा एमाले अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले पूर्वराष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारी पार्टी राजनीतिमा फर्किने विषयलाई लिएर टिप्पणी गरेका छन् ।

आइतबार काठमाडौँमा अनेरास्ववियुको २४औँ राष्ट्रिय महाधिवेशनलाई सम्बोधन गर्दै उनले भण्डारीको नाम नलिइ पार्टीभित्र अर्को खेल हुन थालेको बताए ।

कसलाई नेतृत्व दिनेबारे पार्टीमा कुनै छलफल नभएको भन्दै उनले बाहिर हल्ला चलाएर पार्टी कमजोर बनाउन खोजिएको दाबी गरे ।

'पार्टीभित्र अर्को खेल हुन खोजेको छ, यहाँ अब फलाना आउने अरे, फलाना आउने अरे, यस्तो यस्तो,' ओलीले भने-'पार्टीमा कुनै छलफल नै भएको छैन, को महासचिव, को अध्यक्ष, को उपाध्यक्ष, अहिले महाधिवेशन घोषणै भएको छैन, महाधिवेशनमा के गर्ने सरसल्लाह भएको छैन। छलफल भएको छैन । अनि यो बाहिर बाहिरका हल्ला चलाएर पार्टीलाई कमजोर पार्न खोज्ने, पार्टी कार्यकर्ताको मनस्थिति बिथोल्न खोज्ने यस्ता दुष्प्रयासहरूलाई सोझै इन्कार गर्नुस् । यस्ता खालका कुरा नगर्न त्यस्ताहरूलाई जवाफ दिनुस् ।' स्टार्टस, सिस्टाटसलाई पनि जवाफ दिए हुन्छ ।'

प्रधानमन्त्री ओलीले पार्टीका आन्तरिक कुरा भए पार्टीभित्र गर्न र सामाजिक सञ्जालबाट पार्टीलाई खुइल्याउने, होच्याउने, अपमान गर्ने काम नगर्न चेतावनी दिए ।

नेपाल टेलिकमको बिलिडमा

भ्रष्टाचार, १८ जनाविरुद्ध मुद्दा

बुटवल । नेपाल टेलिकमको बिलिडमा भ्रष्टाचार गरेको अभियोगमा प्रबन्ध निर्देशक संगीता पहाडी, पूर्वप्रबन्ध निर्देशक सुनिल पौडेलसहित १८ जनाविरुद्ध भ्रष्टाचार मुद्दा दायर भएको छ ।

अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले पहाडी, पौडेलसहित १८ विरुद्ध आइतबार विशेष अदालतमा मुद्दा दायर गरेको हो ।

यस्तै, तत्कालीन प्रमुख वित्तीय अधिकृत तेजन्द्र श्रेष्ठ, तत्कालीन प्रमुख सञ्चालन अधिकृत भविन्द्रलाल उपाध्याय, तत्कालीन निर्देशक विनिता श्रेष्ठ, तत्कालीन निमित्त निर्देशक अमूल प्रधान, तत्कालीन प्रबन्धक देवेन्द्र खतिवडा, तत्कालीन उपप्रबन्धक राजीवकुमार केसी, तत्कालीन उपप्रबन्धक सन्तोषकुमार श्रेष्ठ, तत्कालीन उपप्रबन्धक नवल चौधरी, तत्कालीन उपप्रबन्धक मुक्तिप्रसाद अर्याल, तत्कालीन उपप्रबन्धक हेमप्रभा कर्ण, तत्कालीन उपप्रबन्धक परमात्मा भट्टराई, शैलेश श्रेष्ठलगायतलाई प्रतिवादी बनाइएको छ ।

यस्तै, विदेशी नागरिकहरू लड यड, होड वी र चिनियाँ कम्पनी एसिया इन्फो प्रालिलाई पनि अख्तियारले प्रतिवादी बनाएको छ ।

उनीहरूले नेपाल टेलिकमको बिलिड प्रणाली मर्मत गर्न ठेक्का प्रणाली लम्ब्याएर भ्रष्टाचार गरेको आरोप अख्तियारले लगाएको छ । प्रतिवादीविरुद्ध ३३ करोड ४८ लाख रुपैयाँ विगो मागदाबी गरिएको छ । बिलिड प्रकरणमा ९ करोड ८८ लाख रुपैयाँ हानि नोक्सानी गरेको देखिएकाले हानि नोक्सानी गरे बराबरको रकम असुल उपर गर्नसमेत अख्तियारले मागदाबी गरेको छ ।

विशेष अदालतका सूचना अधिकारी यज्ञराज रेग्मीले अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग टंगाले विशेष अदालतमा १८ जनालाई प्रतिवादी बनाएर मुद्दा दर्ता गरेको जानकारी दिए ।

नेपाल टेलिकमबाट प्रतिस्पर्धाबिना करिब ३ अर्ब १५ करोड रुपैयाँको ठेक्का सम्झौतामा कैफियत देखिएपछि अख्तियारले विस्तृत अनुसन्धान गरेको थियो ।

२०७९ पुसमा भएको ठेक्का सम्झौताअनुसार चिनियाँ कम्पनी एसिया इन्फो नामक कम्पनीले वार्षिक करिब ६५ करोड रुपैयाँका दरले पाँच वर्षमा ३ अर्ब रुपैयाभन्दा बढी भुक्तानी पाउने स्थिति बनेको थियो ।

घर जग्गा कारोबारमा

बैंक स्टेटमेन्ट नचाहिने

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

फाइनान्सियल टास्क फोर्स (एफटीएफ)' को 'ग्रे लिस्ट' बाट मुलुकलाई बाहिर निकाल्नका लागि भन्दै भूमि व्यवस्थापन तथा अभिलेख विभागले घर जग्गा कारोबारमा बैंक स्टेटमेन्ट चाहिने निर्देशन एक सातामै संशोधन भएको छ ।

घरजग्गा कारोबार गर्दा खरिदकर्ता र बिक्रीकर्ताको बैंक स्टेटमेन्ट पनि अनिवार्य चाहिने गरी २० जेठमा विभागले निर्देशन ल्याएकोमा आइतबार त्यसलाई संशोधन गरी अत्यन्तै लचिलो बनाइएको हो ।

संशोधित व्यवस्थाअनुसार अब घरजग्गा कारोबारमा खरिदकर्ता र बिक्रीकर्ताको बैंक स्टेटमेन्ट चाहिने छैन । बैंक स्टेटमेन्टसम्बन्धी व्यवस्था नै निर्देशनबाट हटाइएको छ । खरिदकर्ता, बिक्रीकर्ता तथा एजेन्ट कम्पनीका सञ्चालकले अनिवार्य रूपमा केवाईसी फाराम भर्नुपर्ने व्यवस्था पनि निर्देशनले हटाएको छ ।

यसअघि घरजग्गा खरिद बिक्री कारोबार गर्दा सूचक संस्थाले खरिदकर्ताको बैंक खाताबाट बिक्रीकर्ताको बैंक खातामा कारोबार बराबर रकम जम्मा भएको प्रमाण लिखतसथ संलग्न गर्नुपर्ने व्यवस्था थियो । बैनाबझुको कारोबारको बैंक स्टेटमेन्ट पनि अनिवार्य रूपमा पेश गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएकोमा त्यो पनि हटाइएको छ ।

यसका साथै, यसअघि १० लाखभन्दा माथिको ५० लाख रुपैयाँसम्मको कारोबार अनिवार्य रूपमा बैंकिङ प्रणाली वा विद्युतीय प्रणालीमार्फत गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको थियो ।

त्यस्तै ५० लाख रुपैयाँभन्दा बढीको कारोबार गर्दा विद्युतीय भुक्तानी प्रणालीमार्फत सोझै वा चेकमार्फत गर्दा बिक्रीकर्ताको नाममा तयार गरिएको गुड फर पेमेन्ट चेकमार्फत गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको थियो ।

» बाँकी ३ पेजमा

ढुंगा-गिट्टी निर्यातविरुद्ध सर्वोच्चमा मुद्दा दायर

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

सरकारले बजेटमार्फत् ढुंगा-गिट्टी निर्यात खुलाउने निर्णय गरेपछि यसविरुद्ध सर्वोच्च अदालतमा अवहेलनासम्बन्धी रिट दर्ता भएको छ । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली, अर्थमन्त्री विष्णुप्रसाद पौडेल र उद्योगमन्त्री दामोदर भण्डारीले सर्वोच्चकै परमादेश अवज्ञा गरेको भन्दै उनीहरूलाई तत्काल पदमुक्त गर्न माग गर्दै पेश गरेको रिट आइतबार दर्ता भएको वरिष्ठ अधिवक्ता दिनेश त्रिपाठीले नेपालखबरलाई जानकारी दिए ।

'आगामी आर्थिक वर्ष २०८२-०८३ को बजेटको बुँदा नम्बर ८७ ले अदालतको अवहेलना गरेकाले प्रधानमन्त्री र अर्थमन्त्रीलाई हदैसम्म कारबाही गरिपाऊँ भनी निवेदन पेश गरेको छु ।'-त्रिपाठीले भने ।

उनका अनुसार विपक्षी दुवै जनालाई अदालतको अवहेलनाको गम्भीर कसुर गरेकाले २४ घण्टाभित्र अदालतमा उपस्थित गराई, बयान लिई कारबाही माग गरिएको छ ।

यसअनुसार न्याय प्रशासन ऐन २०७३ को दफा १७ (४) बमोजिम हदैसम्मको (१ वर्ष कैद र १० हजार जरिवाना) सजाय गरिपाउन, निज विपक्षीहरूलाई तत्काल पदमुक्त गरिपाउन र भविष्यमा उनीहरूलाई सार्वजनिक पदधारण गर्न अयोग्य घोषित गरिपाउन माग दाबी गरिएको छ । त्यसैगरी नयाँ बजेटको बुँदा नम्बर ८७ कार्यान्वयन तत्काल रोक्न माग गरिएको छ ।

रिट निवेदक त्रिपाठीका अनुसार हाम्रो संविधानले न्यायपालिकालाई संविधान एवं कानूनको अन्तिम व्याख्याताको रूपमा स्थापित गरेको छ । अदालतले दिएका आदेश एवं फैसलाहरू प्राज्ञिक महत्त्वका लागि मात्र हुँदैनन् अपितु यसको सार्थकता यसको प्रभावकारी कार्यान्वयनमा

रहेको हुन्छ ।

यदि सम्बन्धित व्यक्त, निकाय एवं पदाधिकारीहरूले अदालती आदेश वा फैसलाको प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्दैनन् भने यसको औचित्य तथा सार्थकता समाप्त हुनजान्ने रिट निवेदनमा उल्लेख छ । न्यायिक आदेश एवं फैसलाहरूको सार्थकता यसको कार्यान्वयनमा नै निहित रहेको हुन्छ भन्ने कुरामा कुनै दुई मत हुन नसक्ने निवेदनमा उल्लेख छ ।

'यसै सम्बन्धमा मिति २०७८/२/१५ गते अध्यादेशमार्फत् अर्थमन्त्री विष्णुप्रसाद पौडेलद्वारा प्रस्तुत गरिएको आर्थिक वर्ष २०७८/०७९ को आय-व्ययको सार्वजनिक जानकारी वक्तव्यको बुँदा नं. १९९ मा 'वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकनको आधारमा खानीजन्य ढुंगा गिट्टी बालुवा निकासी गरी ब्यापारघाटा न्यूनीकरण गरिनेछ । निकासी गरिने खानीजन्य निर्माण सामग्रीको परिवहनका लागि उद्योगदेखि निकासी बिन्दुसम्म रोप-वे निर्माण गर्न आयातमा लामो भन्सार महसुल छुट दिने व्यवस्था मिलाएको छु' भन्ने बजेट वक्तव्य जारी गरिएकोमा सो बजेटको बुँदा नं. १९९ कार्यान्वयन नगर्नु नगराउनु भनी मैले सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा रिट निवेदन (रिट नम्बर ०७७-घअ- ०१०२) दायर गरेको थिएँ', रिट निवेदकले भनेका छन्-'सो सम्बन्धमा सम्मानित सम्वैधानिक इजलासले मिति २०७९/१/७ गते खानीजन्य निकासीलाई रोक्न परमादेशको आदेश जारी गरेको थियो ।'

रिटअनुसार अदालतले फैसलाको प्रकरण ४१ मा स्पष्ट रूपमा बोलेको थियो - खानीजन्य वा नदीजन्य प्राकृतिक स्रोतको दोहन गरी ढुंगा गिट्टी बालुवा आदि निकासी गर्ने सम्बन्धमा संविधानका व्यवस्था भावना र मर्म समेत अनुकूल हुने गरी संघीय विधायिकाद्वारा अन्यथा व्यवस्था नगरेसम्म नेपालको कुनै पनि क्षेत्रबाट ढुंगा गिट्टी आदिको निकासी गर्ने गराउने कार्य नगर्नु नगराउनु, मुलुकको भौगोलिक

भौगर्भिक र वातावरणीय संवेदनशीलता समेतलाई दृष्टिगत गरी प्रशासन र सुरक्षा निकायहरू समेतको परिचालन गरी हाल भइरहेको विदेशतर्फको निकासीलाई रोक्नु र वातावरण संरक्षणमा प्रभावकारी व्यवस्था मिलाउनु भनी विपक्षीहरूका नाममा परमादेशको आदेश जारी हुने ठहर्छ' भनी परमादेश जारी हुने फैसला गरिएको थियो ।

'आर्थिक वर्ष ०८२/०८३ को बजेटको बुँदा नम्बर ८७ मा सोको सर्वथा प्रतिकूल हुने गरी एवं सम्मानित संवैधानिक इजलासको फैसलालाई सर्वथा निष्क्रिय एवं निष्प्रभावी हुने गरी निम्न प्रावधान राखिएको छ - प्राकृतिक तथा खानीजन्य वस्तुको व्यावसायिक उत्पादन र बजारीकरणमा निजी क्षेत्रलाई सहभागी गराइनेछ', रिटमा भनिएको छ-'वातावरणीय प्रभाव अध्ययनबाट उपयुक्त र आर्थिक दृष्टिले सम्भाव्य देखिएका खानीजन्य र नदीजन्य निर्माण सामग्रीको उत्खनन र प्रशोधन गरी आन्तरिक उपयोग र निर्यात गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ ।'

वर्तमान बजेटको प्रस्तुत बुँदाले संवैधानिक इजलासको फैसलाको स्पष्ट उल्लंघन भएको रिटमा उल्लेख छ ।

'सम्मानित अदालतको आदेश एवं फैसलालाई उल्लंघन गर्ने अधिकार राज्यको कुनै पनि निकाय एवं पदाधिकारीलाई प्राप्त छैन । प्रस्तुत बजेटको बुँदा नम्बर ८७ नितान्त कपटपूर्ण छ', रिटमा उल्लेख छ, 'प्रस्तुत प्रावधानले अदालतको सर्वोच्चतालाई ठाडै चुनौती दिएको छ । यसबाट संविधानको शक्ति पृथकीकरणको अवधारणामाथि समेत प्रत्यक्ष प्रहार गरेको छ ।'

क्रेसर तथा खानी उत्खनन् गर्ने व्यवसायीहरूले भने मुलुकमा रहेका प्राकृतिक स्रोतलाई वातावरणमा असर नपर्ने विधि बनाएर विदेश निर्यात गरी लाभ लिन सक्नुपर्ने तर्क गर्छन् । नेपालको चुलिंदो व्यापार घाटालाई सन्तुलनमा ल्याउने र आर्थिक समृद्धिमा योगदान गर्ने ढुंगा गिट्टीको निर्यात व्यापारलाई रोक्न नहुने उनीहरूको तर्क छ ।

लुम्बिनी केबलकार तेस्रो वर्षमा,

भारतीय पर्यटक तेब्बरले वृद्धि

बुटवल । लुम्बिनी केबलकार लि. औपचारिकरूपमा सञ्चालनमा आएको दुई वर्ष पूरा गरी तेस्रो वर्ष प्रवेश गरेको छ । २०८० जेठ १५ देखि व्यवसायिक सञ्चालनमा आएको केबलकारको औपचारिक उद्घाटन २०८० जेठ २५ गते भएको थियो । बुटवल-३ बमघाटमा तल्लो स्टेशन र पाल्पाको तिनाउ गाउँपालिका ३ बसन्तपुरमा माथिल्लो स्टेशन रहेको केबलकारले बुटवल र बसन्तपुरलाई जोडेको छ । सञ्चालनमा आएको दुई वर्षमा साढे तीन लाख बढी पर्यटकले केबलकार यात्रा गरेका कम्पनीले जनाएको छ । कूल पर्यटकमध्ये भारतीय पर्यटकको संख्या अघिल्लो वर्षको तुलनामा तेब्बरले वृद्धि भएको छ ।

आर्थिक वर्ष २०८०-८१ मा ८ प्रतिशत भारतीय आफूकामा चालु आर्थिक वर्षमा बढेर २१ प्रतिशत पुगेको केबलकारका अपरेसन म्यानेजर डिपन कायस्थ सैजुले जानकारी दिए । दुई वर्षमा भएउँदै ५० हजार भारतीय पर्यटक आएको कम्पनीले जनाएको छ । तेस्रो मुलुकका पर्यटक संख्या भने एक प्रतिशतभन्दा कम छ ।

दशकौं वर्षसम्म सुनसान पाल्पाको बसन्तपुर केबलकार सञ्चालनमा आएपछि गुल्जाय भएको छ ।

समुद्री सतहबाट करिब एक हजार मिटर उचाईमा रहेको डाँडोमा लुम्बिनी केबलकारको माथिल्लो स्टेशनसहित

प्रख्यात शक्तिपीठ कामाख्या देवीको मन्दिर, जीपलाइन, स्काई साइकिलिङ, ज्वायन्ट स्वीड (आधुनिक पिङ), बाल उद्यान, भ्यू प्वाइन्ट, रेप्टुरी, सेमिनार हललगायत पर्यटकीय संरचना बनेकाले दुई वर्षमै बसन्तपुर आकर्षक पर्यटकीय गन्तव्य बनेको हो । २९ वर्षअघि २०५३ सालमा स्थानीय लक्ष्मण गौतम, तेजप्रसाद सुनार, ऋषि भण्डारीलगायतले बुटवलबाट बसन्तपुर जोड्ने गरी केबलकार सञ्चालनको परिकल्पना गरी करिब सय रोपनी जग्गा खरिद गरेका थिए । ६ वर्षअघि चन्द्रप्रसाद ढकाल समूहको आईएमई ग्रुपले नेतृत्व लिएपछि भने केबलकार निर्माणले गति लिई शुरु गरेको २ वर्षमै केबलकार सपना सार्थक भयो । बसन्तपुरमा प्रख्यात शक्तिपीठ कामाख्या देवीको मन्दिर र सय वर्षदेखि पूजाआजा हुँदै आएको दुर्गा माताको मन्दिरलाई पुनःनिर्माण गरी नयाँ बनाइएको छ । यी दुई मन्दिर हिन्दु धर्मावलम्बीका लागि विशिष्ट आकर्षण बनेका छन् ।

कामाख्या देवीको दर्शनले मनोकामना पूरा हुने र जीवनमा आइपर्ने संकट मोचन हुने धार्मिक विश्वासले नेपाल र भारतका विभिन्न शहरबाट भक्तजनहरू उल्लेख्य संख्यामा आउने गरेको मन्दिरका मूल पूजारी सुरेश पौडेल बताउँछन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स

फोन: ०७१-५३५३१७

८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८४

KKJ

न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

विगत १५ वर्षदेखि तपाईंको सेवामा समर्पित

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाइनका शुद्ध सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साट्नुका साथै खरिद विक्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सम्पादकीय

खोई अपाङ्गमैत्री पूर्वाधार ?

विभिन्न सरकारी कार्यालय भवन अपाङ्गमैत्री नबन्दा समस्या भएको छ । पछिल्ला केही वर्ष यता मुलुकमा पूर्वाधार निर्माणले फड्को मारेको छ । गाउँ-गाउँमा सुविधासम्पन्न विद्यालय भवन बनेका छन् । गाउँ-गाउँमा सिंहदरबार भन्ने अभियानसहित पालिकाको प्रशासनिक भवन र वडा कार्यालयहरु पनि सुविधा सम्पन्न बनेका छन् । बनेका भवन जति सुन्दर र आकर्षक छन्, ती भवन आम नागरिकको पहुँचमा भएनन् ।

नेपालको संविधानले राज्यका नागरिकलाई कुनै पनि ढंगले भेदभाव नगर्ने ग्यारेण्टी गरेको छ । राज्यले दिने सेवा प्रवाहमा सबैको पहुँच स्थापित गर्ने ग्यारेण्टी गरिएको भए पनि व्यवहारमा कार्यान्वयन गर्न चासो नदिवु कमजोरी हो । अपाङ्ग नागरिक सेवा लिने पहुँचबाट अलग हुनुको अर्थ हो, साँचो अर्थमा संविधानको कार्यान्वयन भएन् । संविधानको पालना गर्न बेवास्ता भयो । अपाङ्ग नागरिकलाई दोस्रो दर्जाको नागरिकको रुपमा हेरियो । गाउँ-गाउँमा सिंहदरबार भन्ने, तर ती दरबार खासमा नागरिकको पहुँचको लागि बनेका हुन् कि शासकको लागि ? अहिले उठेको महत्वपूर्ण प्रश्न हो यो । नागरिकको पहुँचको लागि हो भने अपाङ्गको पहुँचमा ती भवन किन छैनन् ? अपाङ्गमैत्री पूर्वाधार नबन्दा स्थानीय सरकार सामु आफ्ना समस्या राख्ने र समाधानको लागि ध्यानाकर्षण गराउन समस्या भएको देखिन्छ । विद्यालय भवन अपाङ्गमैत्री नहुँदा कतिपय विद्यार्थी विद्यालय जान वञ्चित भएका छन् । संविधानले हरेक नागरिकलाई शिक्षाको हकको ग्यारेण्टी गरेको छ । संविधानले स्थापित गरेको अधिकार नागरिकलाई दिन राज्यले पूर्वाधार निर्माणदेखि अरु व्यवस्थापनको ग्यारेण्टी गर्नुपर्छ । अपाङ्ग नागरिक विद्यालय जान वञ्चित हुनुपर्ने अवस्था आउनु भनेको संविधानमा भएको व्यवस्थाको उल्लंघन हो, बेवास्ता हो ।

पहिले-पहिले अपाङ्गमैत्री पूर्वाधार निर्माणमा पटककै ध्यान दिइएन् । नेपालको संविधान २०७२ पछि कतिपय सरकारी भवन निर्माण अपाङ्गमैत्री भए पनि धेरैजसो अपाङ्गमैत्री छैनन् । नागरिकको घरदैलोको स्थानीय सरकार नागरिकको सिधा पहुँचमा हुने सरकार हो । स्थानीय सरकारका सेवा प्रवाह गर्ने भवन अपाङ्गमैत्री नहुनु नागरिकप्रति अपमान हो । बुटवल उप-महानगरपालिकाले चार वर्षअघि निर्माण गरेको मुख्य प्रशासनिक भवन नै अपाङ्गमैत्री छैन । अरु स्थानीय तह पनि बुटवलले भैँ अपाङ्गमैत्री पूर्वाधार निर्माणलाई बेवास्ता गरेका छन् ।

भवन निर्माण संहिता २०७२ ले भूकम्पप्रतिरोधि र सुरक्षित भवन निर्माण सम्बन्धि प्रभावकारी आचारसंहिता बनाएको छ । यद्यपी अपाङ्गमैत्री संरचनामा आउने आपतकालीन स्विच, शौचालयको सिट, समाउने बारको प्रकार, उचाई, चुकुल, बेशन, ऐना जस्ता वस्तुहरु काँति, कहाँ र कसरी राखिनुपर्छ भनेर पनि कतै उल्लेख गरिएको छैन । अपाङ्गता भएका सेवाग्राही भने भौतिक संरचनामात्र होइन, पालिकाहरुका सूचना, कार्यक्रम, बजेट र छलफल जस्ता क्रियाकलापहरु समेत आफूहरुलाई सुसूचित र सहभागी बनाइनुपर्ने उनीहरुको माग जायज छ । पहिले बनिसकेका कतिपय बाहेक धेरै कार्यालय भवनमा अपाङ्गमैत्री पूर्वाधार तयार गर्न सकिन्छ । राज्य सबै नागरिकप्रति समान व्यवहार गर्छ भन्ने अनुभूति दिन पनि अपाङ्गमैत्री पूर्वाधार निर्माण अनिवार्य छ ।

कार्यान्वयनको कसीमा बजेट

डा. चन्द्रमणि अधिकारी

अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले आर्थिक वर्ष २०८२/८३ का लागि १९६४ अर्बको बजेट सङ्घीय संसद्को संयुक्त बैठकमा प्रस्तुत गर्नुभएको छ । अब सात वटा प्रदेश सरकार र ७५३ वटा स्थानीय तहले आ-आफ्नो बजेट सम्बन्धित सभामा प्रस्तुत गर्न बाँकी छ । प्रदेश र स्थानीय सरकारका बजेटको प्रमुख स्रोत पनि सङ्घीय तहबाट प्राप्त हुने राजस्व बाँडफाँट तथा अनुदान नै हो । त्यसका लागि पुग/नुग ५८४ अर्ब रकम विनियोजनसमेत भइसकेको छ । अब प्रदेश तथा स्थानीय सरकारले त्यसमा आफूसँग भएको केही मौज्जात र आफ्नो स्रोतबाट सङ्कलन गर्ने राजस्व रकम थप गरी बजेट प्रस्तुत गर्ने छन् ।

विगतको अनुभव, प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्व सङ्कलनको संरचना एवं कुल बजेटमा त्यस तहका सरकारबाट सङ्कलन गरिएको राजस्वको न्यून योगदानलाई हेर्दा आउँदो वर्षका लागि तिने तहका सरकारको गरी करिब साढे २७ खर्ब रूपैयाँ बराबरको बजेट प्रस्तुत हुने अनुमान गर्न सकिन्छ । त्यसमा दोहोरो पर्न जाने करिब चार खर्ब रकम घटाउँदा मोटामोटी साढे तेइस खर्ब रूपैयाँ बराबरको रकमलाई गुणस्तरीय ढङ्गले खर्च गरेर त्यसैबाट आमनागरिकले अपेक्षा गरे अनुसारको आर्थिक तथा सामाजिक विकासका लक्ष्य हासिल गर्नुपर्ने छ । यस सम्बन्धमा गत आव २०८०/८१ को तथ्याङ्क केलाउँदा सो वर्ष तीन तहमा गरी २५८१ अर्ब रकम विनियोजन भएकोमा २००१ अर्ब खर्च भएको रहेछ । त्यसमध्येबाट दोहोरो खर्च देखिने रकम घटाउँदा खुद १६४० अर्ब रकम खर्च भएछ । त्यसमध्ये ४४८ अर्ब अर्थात् २७ प्रतिशत पुँजीगततर्फ खर्च भएको देखिन्छ । त्यसको गुणस्तरीयताको मूल्याङ्कनको विषय पनि आफ्नो ठाउँमा छ ।

सङ्घीय सरकारका तर्फबाट प्रस्तुत बजेटले छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि र मुद्रास्फीतिलाई ५.५ प्रतिशतभित्र राख्ने लक्ष्य लिएको छ भने पहिलो उद्देश्यमा उच्च, दिगो र फराकिलो आर्थिक वृद्धि हासिल गरी गरिबी निवारण गर्ने उल्लेख छ । यसबाहेक लगानी विस्तार गरी रोजगारी सिर्जना गर्ने, प्रविधिको प्रयोग बढाएर दक्षता वृद्धि गर्ने, सामाजिक न्याय कायम गर्ने, सार्वजनिक सेवालाई गुणस्तरीय बनाउने तथा सुशासन प्रवर्धन गर्नेसमेतका अरू चार वटा उद्देश्य पनि राखिएका छन् । बजेटले सधैँ भैँ उद्यमशीलता, रोजगारी, उत्पादन र उत्पादकत्व वृद्धि, गुणस्तरीय भौतिक पूर्वाधारमा लगानी, सामाजिक क्षेत्रमा गुणात्मक सुधार, सन्तुलित विकास, सामाजिक सुरक्षाको सुनिश्चितता, नागरिकमैत्री सेवा, र भ्रष्टाचार नियन्त्रण जस्ता विषयलाई प्राथमिकतामा राखेको छ ।

कृषिमा अनुनीकीकरणद्वारा अर्थतन्त्रको रूपान्तरण, उद्योगव्यापार तथा लगानी प्रवर्धन, पर्यटन पूर्वाधार र सम्पदा संरक्षण, निरोगी र स्वस्थ्य नेपाली, स्वच्छ ऊर्जा तथा खेतीयोग्य जमिनमा सिञ्चित क्षेत्र विस्तार र योजनाबद्ध सहरी विकास समेतका कार्यक्रम पनि अधि सारेको छ । यी सबैलाई हेर्दा बजेटको उद्देश्य, प्राथमिकता र कार्यक्रमका शब्दावलीमा आपत्ति जनाउनुपर्ने कुनै कारण छैन । विनियोजित बजेट तथा निर्धारित लक्ष्यले हाम्रोसामु रहेका चुनौतीलाई सम्बोधन गर्ला न ? त ? लिएको लक्ष्यको अङ्क र निर्धारित उद्देश्यबिच तालमेल मिलेको छ त ? संविधानले देखाएको अर्थ दर्शनको बाटो र आवधिक योजनाले लिएको सोच वा गन्तव्यमा पुग्न निर्धारित लक्ष्य पर्याप्त छ त ? निर्धारित लक्ष्य हासिल गर्न सरकारका अतिरिक्त अन्य पक्षको भूमिका कस्तो हुनु पर्ला ? अन्तर्राष्ट्रिय अर्थतन्त्रको दिशा कता जाला ? तीन तहका सरकारले कसरी काम गर्नु पर्ला भन्ने प्रश्न हाम्रोसामु तेर्सिएका छन् । यी प्रश्नको जगमा टेकेर विषयको चिरफार

गर्दा भने बजेटले लिएको आर्थिक वृद्धिको लक्ष्य र यसले लिएको पहिलो उद्देश्यबिच खासै तालमेल मिल्न सकेको देखिँदैन ।

विगतलाई हेर्दा दशकौंदेखि आर्थिक वृद्धिलाई मुद्रास्फीतिले उछिनेको छ । महँगीको अङ्कभन्दा तल रहेको आर्थिक वृद्धिलाई उच्च आर्थिक वृद्धि भन्न सकिन्न । अर्कोतर्फ हाम्रो सामुने सन् २०३० सम्ममा नेपाललाई मध्यम आय भएको राष्ट्रको स्तरमा पुर्‍याउनुपर्ने, सन् २०२६ मा देश विकासोन्मुख राष्ट्रमा स्टरोर्नाति भएपछि आउने चुनौती सम्बोधन गर्न र त्यसबाट सिर्जना हुने अवसरको उपयोग गर्नु पर्ने, पैठारी तथा विप्रेषणमा आधारित अर्थतन्त्रलाई निकासी र उत्पादनमुखी अर्थतन्त्रमा रूपान्तरण गर्दै जानुपर्ने समेतका चुनौती छन् । यी विषयलाई मध्यनजर गर्ने हो भने छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धिबाट त्यस्ता चुनौतीको सम्बोधन हुन सक्दैन । यसका लागि कम्तीमा पनि वार्षिक आठ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धिको आवश्यकता पर्छ । त्यसका लागि लगानी पनि त्यही अनुपातमा हुनु पर्छ । तीन तहको सरकारबाट बल्लबल्ल साढे चार अर्ब लगानी भएको र निजी एवं सामुदायिक क्षेत्रबाट हुने लगानीमा समेत सङ्कचन आएको बेलामा उच्च आर्थिक वृद्धि सहजै हासिल गर्न सकिने पनि होइन ।

बजेटले उद्देश्य, प्राथमिकता र कार्यक्रम गरी तीन वटै तहमा सुशासन, भ्रष्टाचार नियन्त्रण, शासकीय सुधार, आयोजना व्यवस्थापनमा सुधार, वित्तीय क्षेत्र सुदृढीकरण र मितव्ययितालाई स्थान दिएको अवस्थामा यी विषय प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन हुन्छन् भन्ने विश्वास राख्ने हो भने सात प्रतिशतको वृद्धि सजिलै हासिल हुन सक्छ । सुशासन अनुभूति सूचक एक अङ्कले माथि उक्लिएमा आर्थिक वृद्धि कम्तीमा पनि डेढ प्रतिशतले माथि जान्छ भन्ने अध्ययनहरूले देखाएका छन् । हामीले बजेटमा उल्लिखित कार्यक्रमको पूर्ण कार्यान्वयन हुन्छ भन्ने अठोट राखेर बजेट तर्जुमा गरेका हौं भने त्यो सूचकलाई बढाएर कम्तीमा पनि ४० पुर्‍याउने अठोट गर्को हुनु पर्छ । त्यसो गर्दा आठ प्रतिशतको वृद्धि हुन सक्छ, सुशासन र स्रोतको सन्तुलित विनियोजन भयो भने अनि आर्थिक वृद्धिलाई उच्च र फराकिलो बनाउन सकिन्छ । यहाँ बजेट तर्जुमा र लक्ष्य निर्धारण गर्दा पूर्णरूपले साँगोपगो मिलेको देखिँदैन ।

अर्कातिर आर्थिक वृद्धि सङ्घीय सरकारले गरेको कामले मात्र हासिल हुने होइन । यसका लागि निजी तथा सामादयिक क्षेत्र र तीन वटै तहका सरकारको लगानी, लगानीका सोच तथा तिनको कार्यान्वयनबिच पर्याप्त तालमेल हुनु पर्छ । विनियोजन पक्षमा पुँजीगत खर्चको अङ्क चालु वर्षको तुलनामा केही बढेको देखिए पनि राजस्वमाथिको चापले होला विदेशी सहायतामा बढी भर परेको देखिन्छ । यसको अर्थ पुँजीगत खर्चतर्फको विनियोजनको जग कमजोर देखिन्छ । विगतलाई हेर्दा वैदेशिक सहायता प्राप्तिको गति सुस्त र न्यून छ ।

आव २०७९/८० मा बजेटले अनुमान गरेमध्ये ४२ प्रतिशत मात्र अनुदान प्राप्त भएको छ भने आव

२०८०/८१ का लागि यो प्रतिशत ४६ छ । वैदेशिक ऋणतर्फ यी दुवै वर्षमा अनुमान गरिएको रकमको क्रमशः ४७ प्रतिशत र ५६ प्रतिशत मात्र प्राप्त भएको छ । चालु आवमा पनि जेठ २२ गतेसम्ममा बजेटमा राखिएकोमध्ये ३८ प्रतिशत मात्र अनुदान प्राप्त भएको छ । ऋणतर्फ वर्षभरिमा अनुमान रकमको दुई तिहाइ मात्र प्राप्त हुने सम्भावना छ । सरकारले आगामी वर्षका लागि १४८० अर्ब राजस्व उठाउने लक्ष्य राखेको छ, जुन आव २०८०/८१ मा उठेको राजस्वको तुलनामा ४० प्रतिशतले बढी हो । जबकि विगत नौ वर्षको राजस्व सङ्कलनको औसता वृद्धि १२ प्रतिशत छ भने विगत तीन वर्षको मात्र हेर्दा यो अङ्क छ प्रतिशत पुगनपुग छ । सरकारले बजेट कार्यान्वयन गर्दा राजस्व परिचालन र वैदेशिक सहायता रकमको परिचालन र उपयोग गर्ने विषयमा विशेष रणनीति अख्तियार गर्नु पर्छ । उद्देश्य र नियतमा खोट नभए पनि बजेटका आय तथा विनियोजनका ढाँचा, नीतिगत व्यवस्था र कार्यक्रमको स्वरूप हेर्दा यस बजेटले कतिपय अवस्थामा समाजवादप्रतिको सद्भावलाई बिर्सिएको आभास हुन्छ । वर्गीय तथा आर्थिक सामाजिक दृष्टिले पछि परेका र गरिबीको रेखामुनि रहेका वर्गको हितमा रोजगारी र उत्पादनमूलक कार्यक्रम ल्याउनुपर्ने थियो ।

सन् २०३० सम्ममा दिगो विकास लक्ष्य हासिल गर्ने विषयलाई बेवास्ता गरे जस्तो पनि देखिन्छ । गाउँठाउँका बाँझा जग्गा जमिनलाई अवाढ गर्ने र ती ठाउँमा रहेका पूर्वाधारको प्रयोग अब आर्थिक तथा सामाजिक क्रियाकलापमा अभिवृद्धि गर्ने गरी अभ बलिया र ठोस कार्यक्रम ल्याउन सकेको भए राम्रो हुन्थ्यो । व्यक्तिगत आयकरको सीमा बढाएर उपभोक्ताको क्रय क्षमता बढाउनु पर्दथ्यो, त्यो भएन ।

बजेट आइसकेको छ, यसले सबैलाई चित्त बुझाउन त नसक्ता तर कार्यान्वयनमा लैजाँदा विवेक पुर्‍याउनु पर्छ, आमनागरिकलाई न्याय गर्नु पर्छ र न्याय गरेको देख्नु पनि पर्छ । मितव्ययिताको कुरा भाषणमै सीमित हुनु हुँदैन । कर्का सम्बन्धमा गरेको छुट्टेको व्यवस्था र विनियोजनतर्फ कार्यक्रमिक लाभ आमनागरिक, उपभोक्ता, किसान, मजदुर र लघु, साना र मझौला उद्योगी व्यवसायीले पाए कि पाएनन् भन्नेबारे निरन्तर अनुगमन हुनु पर्छ । बजेटमा कतिपय नयाँ र राम्रा विषय पनि परेका छन् । उदाहरणका लागि विद्युतीय कारोबारमा लागेको मूल्य अभिवृद्धि कर हटाइएको छ । सुतीजन्य तथा मदिराजन्य वस्तुमा कर बढाइएको छ । त्यसले अनधिकृत व्यापार बढाउने विषयमा सरकार चनाखो हुनु पर्छ । आयोजना कार्यान्वयनमा ढिलाइ गर्ने र वृटिपूर्ण ढिजाइन गर्नुलाई जवाफदेही बनाउने कुरा कतिको पालना हुन्छ, त्यसले पनि बजेट कार्यान्वयनको प्रभावकारिता निर्धारण गर्छ । वस्तुको भन्सार शुल्कमा दिएको छुट्टेको लाभ उपभोक्तासम्म नै पुग्न कि व्यापारीकै तहमा अडिक्नेछ भन्ने विषयमा पनि सरकार चनाखो हुनु पर्छ । यी सबै काम गर्न सके बजेटमा केही कार्यान्वयनको दृष्टिले असल कसीमा उतार्न सकिन्छ, लक्ष्यको नजिक पुग्न सकिन्छ ।

गोपबन्ध

तौल घटाउन जान्ने पर्ने २१ कुरा

धैर्य गर्नुहोस्
तपाईंको तौल एक दुई दिन या महिना दिनको परिणाम होइन, यो त लामो समयदेखि चल्दै आइरहेको तपाईंको जीवनशैलीको नतिजा हो । यदि तौल कम गर्नु छ भने धैर्य गर्नुहोस् । बेन्जामिन फ्र्यांकलिनले भनेका छन्-‘जोसँग धैर्य हुन्छ, चाहेको कुरा पाउन सक्छ ।’
तौल घटाउन पनि समय लाग्छ । शुरुको एक दुई हप्ता तपाईंको तौलमा कुनै अन्तर नआउन पनि सक्छ, तर, यसो भयो भन्दैमा धैर्य गुमाउनु हुँदैन, केही समय पर्खनुहोस्, विस्तारै तौल घट्दै जानेछ ।
आफ्नो प्रयासमा विश्वास गर्नुहोस्
तौल घटाउन आफूले गरेको प्रयासप्रति विश्वास गर्नुहोस् । यदि तपाईं दैनिक जीम गैरहनुभएको छ, तर, तपाईं जीम गए पनि केही फाइदा छैन भन्नुहुन्छ भने तपाईंको अचेतन मनले पनि त्यही कुरा मान्छ र त्यसबाट तपाईंलाई केही फाइदा हुँदैन । त्यसैले आफूमा परिवर्तन ल्याउनुछ भने सकारात्मक सोच राख्नुहोस् र आफ्नो प्रयासमा विश्वास गर्नुहोस् ।
नाश्तापछि पानीलाई मुख्य ड्रिंक बनाउनुहोस्
नास्ताको बेला सुन्तलाको रस, चिया, दूध लिन सकिन्छ, तर, त्यसपछि दिनभर पानीमात्र प्रयोग गर्नुहोस्, कोल्ड ड्रिंक छँदा पनि नखुनुहोस् र चिया कफीमा पनि नियन्त्रण राख्नुहोस् । यसबाट तपाईंले दैनिक करिब २ सय ५० क्यालोरी कम गर्न सक्नुहुनेछ ।

कति क्यालोरी खानुहुन्छ त्यसमा १० प्रतिशत थप्नुहोस्
यदि तपाईं दैनिक १८०० क्यालोरी भएको खाना लिनुहुन्छ, तर, तौल नियन्त्रण भएको छैन भने तपाईं आफ्नो क्यालोरीको गलत अनुमान लगाईरहनुभएको छ । तपाईंले आफ्नो अनुमानित क्यालोरीमा १० प्रतिशत थप्नुहुन्छ भने अनुमान बढी मिल्न सक्छ । जस्तै १८०० क्यालोरीमा १० प्रतिशत अर्थात् १ सय ८० थपेर १९८० क्यालोरी लिन सक्नुहुन्छ ।
तीन पटक हैन, ४-५ पटक थोरै थोरै खानुहोस्
दक्षिण अफ्रिकामा भएको एक अध्ययनले के देखाएको छ भने बिहान, दिउँसो, बेलुकी खानुको सट्टा ५-६ पटक थोरै थोरै खाने मानिसले ३० प्रतिशत कम क्यालोरी उपभोग गर्छ । दिनको धेरैपटक खाँदा शरीरले कम इन्सुलिन निकाल्छ जसले ब्लड सुगरलाई सही राख्छ र भोक पनि कम लाग्छ ।
दैनिक ४५ मिनेट हिड्नुहोस्
दैनिक ३० मिनेट टहलिनाले तपाईंको शरीरमा तौल बढ्न पाउँदैन, यदि तौल घटाउन चाहनुहुन्छ भने कम्तीमा पनि ४५ मिनेट टहलिनुस् । यसो गर्ने भने खानपानमा परिवर्तन नल्याइकन पनि तपाईं एक वर्षमा कम्तीमा पनि १५ किलो तौल घटाउन सक्नुहुनेछ । तर, टहलिनै काम भने बिहानको स्वच्छ हावामा गर्नुपर्छ । यसका लागि बिहान सबेरै उठ्ने बानी बसाउनुस् ।

निलो रंगको बढी प्रयोग गर्नुहोस्
निलो रंगले भोक कम गर्छ, यहीकारण रेष्टुरेन्टहरूमा यसको प्रयोग कम हुन्छ । यस्तै, खाना खाँदा निलो प्लेट प्रयोग गर्नुहोस्, टेबलमा निलो कपडा प्रयोग गर्नुहोस् ।
आफ्नो पूरानो कपडा दान दिनुहोस्
यदि तपाईंले तौल घटाइसक्नु भएको छ भने आफ्ना पूराना ठिक नभएका कपडा दान दिनुहोस् । यसो गर्नाले एक त तपाईंलाई दान दिन पाएकोमा आत्मसन्तुष्टि हुनेछ भने अर्कोतिर फेरि मोटाएमा कपडा किन्नुपर्नेछ भनेर तपाईं तौल नियन्त्रणमा उत्रेरित हुन सक्नुहुनेछ ।
खाना खान सानो प्लेट प्रयोग गर्नुहोस्
अध्ययनका अनुसार जति भोक लागे पनि यदि तपाईंको अगाडि थोरै खाना राखिएको छ भने थोरै खानुहुनेछ र धेरै खाना राखिएको छ भने धेरै खानुहुनेछ । त्यसैले कम खाना खान सानो थालमा थोरै खाना राखेर खानु उपयुक्त हुनेछ । चिया कफीका लागि पनि सानो कप नै प्रयोग गर्नुपर्छ ।
खाना खाने ठाँउमा ऐना लगाउनुहोस्
के पनि भनिन्छ भने यदि खाना खाने ठाउँमा ऐना लगाउने भने मानिस आफ्नो शरीर देख्ने तौल कम गर्नतिर लाग्छ ।
पानी बढी भएको खाना खाने
पेल्टिभेनिया स्टेट युनिभर्सिटीमा भएको एक अध्ययनले के पाइएको छ भने गोलभेंडा, लौकाजस्ता

कुरा खानाले क्यालोरी कम हुन्छ ।
कम चिल्लो भएको दूध प्रयोग गर्ने
चिया, कफी बनाउँदा या दूध पिउँदा कम चिल्लो भएको दूध मात्र प्रयोग गरी, यस्तो दूधमा क्याल्सियम बढी र क्यालोरी कम हुन्छ ।
९० प्रतिशत खाना घरमै खाऔं
सकेसम्म घरमै खाने बानी बसालौं । बाहिरको खानामा बढी चिल्लोपदार्थ र बढी क्यालोरी हुन्छ, यसबाट बच्नुपर्छ ।
विस्तारै खानुहोस्
विस्तारै खाँदा तपाईंको दिमागले पेट भरिएको संकेत पहिल्यै गर्नेछ र तपाईंले कम खानुहुनेछ ।
हामी भोकै नलागी त्याँतिकै पनि खान्छौं, कतिपय मानिसहरु बोर लाग्दा, नभैस हुँदा या बानी लागेका कारण पनि त्याँतिकै खान्छन् । तर यसो गर्नु ठीक होइन, वास्तवमै भोक लागेपछि मात्र खानुहोस् ।
जूसको सट्टा फल खानुहोस्
जूसको सट्टा फल खानुहोस्, फलले जुसको तुलनामा भोक पनि कम गर्नेछ र अन्य खाना कम खानुहुनेछ ।
बढी हिड्नुहोस्
जति बढी हिड्नुहुन्छ, उति बढी तपाईंको क्यालोरी खर्च हुन्छ । लिफ्टको ठाउँमा सिढीको प्रयोग गर्नुहोस्, वरिपरीका ठाउँमा पैदलै हिड्नुहोस्, अन्यत्र सम्भव नभएपनि कमसेकम दिनको एकदुईपटक छतको चक्कर

मार्नुहोस् ।
हलामा एकपटक कुनै गाह्रो काम गर्नुहोस्
हलामा कम्तीमा पनि एकपटक गाह्रो काम गर्नुहोस्, जस्तो कि आफ्नो बाइक वा कार आफैँ धुन सक्नुहुन्छ, बच्चाको साथमा घुमन जान सक्नुहुन्छ, आफ्नो जीवनसाथीलाई घरको काममा सहयोग गर्न सक्नुहुन्छ ।
साँझ कम खानुहोस्
अध्ययनका अनुसार तपाईं जति बढी दिनको समयमा खानुहुन्छ, रातको समयमा उतिनै कम खानुहोस् । तपाईंले दिउँसो खाएको खानाको क्यालोरी रातको समयमा खर्च हुने सम्भावना बढी हुन्छ ।
नान्छुहोस्
समय पाउनेबित्तिकै र अवस्थाले साथ दिएसम्म गीत बजाएर नान्छुहोस्, यसो गर्दा तपाईंलाई मनोरञ्जनका साथै क्यालोरी पनि खर्च हुन्छ । यदि नृत्यलाई रुटिन बनायो भने भन्नु बढी राम्रो हुन्छ ।
कागती र मह प्रयोग गर्ने
हरेक बिहान हल्का मनतातो पानीमा कागती र मह मिसाएर सेवन गर्नाले तौल कम हुन्छ ।
दिउँसो खाना खानुअघि ३ गिलास पानी पिउने
यस्तो गर्नाले भोक कम लाग्छ। यदि तपाईं तौल घटाउन चाहनुहुन्छ भने भोक लागेको बेलामा केही थोरै खानाले लाभ मिल्छ ।
स्वास्थ्य खबरबाट

शैक्षिक हवको रूपमा स्थापित हुँदै बुटवल

प्रतिमा गौतम

बुटवल

पाल्पा जिल्लाकी सविता नेपालले छोराछोरीको शिक्षाकै लागि भनेर परिवार बुटवलमा आएको बताउँछन् । उनले आफ्ना छोरालाई बुटवलको नविन औद्योगिक कदरबहादुर रीता माध्यमिक विद्यालयमा पढाइरहेकी छिन् ।

सविता मात्र होइन शिक्षाका लागि बुटवल नै रोज्नेको संख्या धेरै बढेको छ । बुटवल उप-महानगरपालिकाले कुल बजेटको २६ प्रतिशत बजेट शिक्षा क्षेत्रमा खर्च गर्दै आएको छ ।

बुटवलमा ३९ सामुदायिक विद्यालय र संस्थागत ५९ वटा गरी १०३ वटा विद्यालय रहेका छन् । सामुदायिक र संस्थागत गरी जम्मा ७३ हजार विद्यार्थी विद्यालय तहमा अध्ययनरत छन् । ति मध्य धेरै विद्यार्थी अहिले अध्ययनकै लागि बाहिरबाट आएका छन् ।

बुटवल–५ मा रहेको कान्ति माविमा अहिले ५ हजार ७ सय विद्यार्थी अध्ययनरतमध्ये ७ सय विद्यार्थी बाहिरबाट पढ्नका लागि भर्ना भएका छन् । यो एउटा उदाहरण मात्रै हो । यसरी धेरै विद्यार्थीको रोजाइ बुटवल बनाउनका लागि बुटवल उप-महानगरपालिकाले धेरै योजना तथा लगानी गरेको छ ।

बुटवलको कालिका मानवज्ञान माध्यमिक विद्यालय धेरै विद्यार्थी रहेको एक सरकारी विद्यालय हो । कालिका विद्यालयले शैक्षिक नतिजामा पनि देशभर अग्रणी स्थान कायम गरेको छ । बुटवलको कालिका मानवज्ञान माध्यमिक विद्यालयमा हाल ७ हजार ८ सय ९ विद्यार्थी अध्ययनरत छन् । कक्षा ११ र १२ मा यहाँ शिक्षा, विज्ञान, कानुन, प्राविधिक शिक्षा र व्यवस्थापन सङ्कायमा पठनपाठन हुन्छ । भौतिक पूर्वाधार र शैक्षिक गुणस्तरले यो विद्यालयलाई सरकारले नमूना विद्यालय घोषणा गरेको छ । कालिका माविमा विपन्न तथा शहीद परिवारका विद्यार्थीले नि:शुल्क खान र छात्रावासमा बस्न पाउँछन् । तर, फिट सीमित भएकोले छात्रावासमा विद्यार्थीको चाप थेग्न नैकै सकस भएको विद्यालयका प्राचार्य दिनेश थापाले बताए ।

नविन औद्योगिक कदरबहादुर रीता माध्यमिक विद्यालयमा अहिले ४ हजार ७ सय २ जना विद्यार्थी अध्ययन गर्छन् । २ विगाहा क्षेत्रफलमा रहेको नविनमा अंग्रेजी माध्यममा मन्टेश्वरीदेखि कक्षा १२ सम्म पढाइ हुन्छ । विद्यालयका प्रधानाध्यापक प्रेमबहादुर बस्नेतलका अनुसार विद्यालयमा ११ र १२ कक्षामा विज्ञान, सिभिल इन्जिनियरिङ्ग, व्यवस्थापन, होटल म्यानेजमेन्ट, कानुन र शिक्षा विषयमा नेपाली र अंग्रेजीमा पढाइ हुँदै आएको छ ।

बुटवलका शहरी क्षेत्रका स्कुल मात्र होइन, ग्रामीण क्षेत्रका स्कुलमा पनि विकास र प्रगतिको लहर आएको छ ।

त्यस्तै यहाँका संस्थागत विद्यालयको योगदानले पनि शिक्षाको विकासको गतिलाई दिलाे बनाएका छन् । बुटवलका न्यू होराइजन, एभरेष्ट, दीप तथा अक्सफोड जस्ता थुप्रै विद्यालयले उक्तुट नतिजा दिइरहेका छन् ।

शिक्षा ज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयले २०८१ मा सबैभन्दा बढी विद्यार्थी संख्या रहेका विद्यालयमा बुटवलका कालिका, कान्ति र नविन औद्योगिक विद्यालय परेका थिए ।

नगरका शिक्षा अधिकृत यादव विष्टकाअनुसार नगरले बाल विकास शिक्षक र विद्यालय सहयोगी कर्मचारीहरूको तलब सुविधा वृद्धि (विद्यालय सहयोगी मासिक २००० प्रशासन सहायक ४ ४००० वृद्धि) भएको छ ।

शिक्षक व्यवस्थापन अनुदान (बालविकास, प्रा.वि., निमापि , मापि ९-१०, मा.वि. ११-१२ गत आ.व. देखिको निरन्तरता र नगर सार्फेदारी समेत) हो ।

धार्मिक विद्यालयहरूमा सहयोगी कर्मचारी व्यवस्थापन, दरबन्दी मिलानबाट स्थायी दरबन्दी काटीने विद्यालयहरूलाई शिक्षक अनुदान (प्रा.वि. ३, नि.मा.वि. २ र सामुदायिक विद्यालयहरूमा बालविकास कोटा थप ५ वटा, सामुदायिक विद्यालयमा नर्स व्यवस्थापन ३ जना गरेको छ । त्यस्तै (अभिभावक, शिक्षक र विद्यार्थीसँग) नगरप्रमुख शैक्षिक

घर...

यसमा पनि नयाँ संशोधनले लचक व्यवस्था गरेको छ । नयाँ व्यवस्थाअनुसार १० लाख रूपैयाँभन्दा माथिको कारोबारको जुनसुकै प्रकाणको भुक्तानी बैकिङ उपकरणमार्फत् गरी सोको प्रमाण र ५० लाख रूपैयाँभन्दा माथिका घरजग्गा खरिद गर्दा क्रेताले बैकबाट भुक्तानीका लागि गुड फर पेमेन्ट चेक वा बैक म्याग्नेट वा ईपेमेन्ट वा नेपाल राष्ट्र बैकको निर्देशिका बमोजिम तोकिएका भुक्तानीका अन्य उपकरणमार्फत भुक्तानी भएको प्रमाण वा बिक्रेताको खातामा नगद जम्मा गरेको बैक भौचरको फोटोकोपी खरिदकर्ता वा बिक्रीकर्ता दुवैले प्रमाणीत गरी पेश गर्नुपर्ने छ भने व्यवस्था गरिएको छ ।

त्यस्तै, यसआधि बैकमार्फत राजस्व दाखिला गर्ने व्यवस्था भएका कार्यालयका हकमा १० लाखभन्दा बढीको घरजग्गा खरिद-बिक्री कारोबार गर्दा लामै रजिस्ट्रेसन बापत शुल्क र दस्तुर तथा बिक्रीकर्ताले तिर्नुपर्ने लाभकर खाताबाट तिर्नुपर्ने व्यवस्था रहेकोमा त्यो पनि हटाइएको छ ।

यसअधि घरजग्गा खरिद-बिक्री गर्ने खरिदकर्ता वा बिक्रीकर्ताले एक दिनमा एक पटक वा पटक पटक गरी ३ करोड वा त्यसभन्दा बढी रकमको घरजग्गा खरिद वा बिक्री गरेको विवरण नेपाल राष्ट्र बैकको वित्तीय जानकारी

सुधार कार्यक्रम, शिक्षकका लागि कम्प्यूटर तथा आईसिटी व्यवस्थापन तालिम, शिक्षा विज्ञहरूको र शिक्षासँग सम्बन्धित सरोकारहरूको सहभागितामा शैक्षिक सम्मेलन, क्षमता विकास कार्यशाला (प्र.अ./शिक्षक/कर्मचारी), विद्यालयहरूको आन्तरिक लेखा परीक्षण र प्र.अ. तथा विद्यालय प्रशासन सहायक कर्मचारीका लागि व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्यशाला सञ्चालन, शैक्षिक गुणस्तर सुदृढीकरणको लागि सरोकारवालाहरूसँग अन्तरक्रिया शैक्षिक कार्यक्रम सञ्चालन गरेको छ ।

सेतो गुराँस बालविकास सेवा (बालविकास कक्षा सञ्चालन), डिजिटल लर्निङ्ग पोर्टलको सञ्चालन तथा ब्यवस्थापन, वि.व्य.स., शि.अ.सं. र जन प्रतिनिधिसँग शैक्षिक सुधारसम्बन्धी अन्तरक्रिया कार्यक्रम शैक्षिक तथ्यांक व्यवस्थापन कार्यशाला शैक्षिक सामग्री तथा विज्ञान प्रदर्शनी (शिक्षक/विद्यार्थी), शिक्षक नवपर्वतन तथा शिक्षकको मागको आधारमा कार्यक्रम, शिक्षा दिवस समारोह (उक्तृष्ट विद्यालय, शिक्षक तथा विद्यार्थीहरूलाई पूस्कार तथा सम्मान) आधारभूत तह उत्तीर्ण परीक्षा संचालन र व्यवस्थापनलाई नगरले अघि बढाएको छ ।

कक्षा ३, ५, ८ र १० को नतिजा विश्लेषण , न्यून वैतनिक कर्मचारी कार्यालय सहयोगी, सफाईकर्मी नगर प्रहरी जवानका सन्ततिहरूका लागि शैक्षिक सुविधा, नगर शिक्षा योजना परिमार्जन, विद्यालय प्र.अ. शिक्षक तथा कर्मचारीहरूको शैक्षिक अवलोकन भ्रमण (सामुदायिक तथा संस्थागत विद्यालय), विद्यालय समायोजन र दरबन्दी मिलान, पाठ्यक्रम प्रवोधिकरण तथा अन्तरक्रियासम्बन्धी विषयगत कार्यशाला , विपन्न तथा जोखिममा परिवार बालबालिकाहरूका लागि नि:शुल्क पोशाकको व्यवस्था, प्रतिवेदन तयारी (वित्तीय व्यवस्थापन तथा रिश्थित प्रतिवेदन), कार्यक्रम प्रवोधिकण (अन्तरक्रिया), सामुदायिक सिकाइ केन्द्रलाई प्रस्तावमा आधारित कार्यक्रम संचालन अनुदान, विज्ञान तथा गणित शिक्षकहरूका लागि शैक्षिक सामग्री निर्माण तथा व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्यशाला समेत गर्दै आएको छ ।

प्र.अ.हरूको कार्यशाला /बैठक (सामुदायिक तथा संस्थागत) , विद्यालय तथा शिक्षकहरूको कार्य सम्पादन मुल्यांकन सम्बन्धि कार्यशाला ,विद्यालयको असल अन्व्यास आदानप्रदान कार्यक्रम (सामुदायिक तथा संस्थागत विद्यालय), नगर शिक्षा समितिद्वारागत शिक्षासँग सम्बन्धित समितिका बैठकहरू तथा कार्यशाला समेत नि:शुल्क स्थानीय पाठ्यपुस्तक व्यवस्थापनका लागि विद्यालयलाई अनुदान, स्थानीय पाठ्यक्रम तथा पाठ्यपुस्तक संसोधन तथा लेखन, दिवा खाजा प्रति प्रतिविद्यार्थी ४ २५ पुर्चाउन नगर सार्फेदारी बाल विकास देखि कक्षा ५ सम्म (विद्यालयमा खाजा बनाई खाजा खुवाएर माग गर्ने विद्यालयलाई मात्र), सामुदायिक विद्यालयको सहकार्यमा बुटवल उपमहानगरपालिकाका बेसहारा एवं अनाथ बालबालिकाहरूका लागि आवासीय सुविधासहितको पठन पाठन (कालिका मानवज्ञान मापि), असहाय तथा विपन्न वर्गका विद्यार्थीहरूका लागि “नगर प्रमुख शैक्षिक सुधार कोष” द्वारा छात्रवृत्ति पोशाक तथा शैक्षिक सामग्री वितरण (मैनावागर आ.वि., सूर्योदय आ.वि., मायादेवी जनजागृति आ.वि., नरैनापुर आ.वि., जनशक्ति नमुना आ.धि., सरस्वति प्रा.वि. बुटवल १४, दुर्गा भवानी आ.वि., भवानी मा.वि., अमर मा.वि., बुटवल बालमन्दिर आ.वि. र जनज्योति आ.वि.) मा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूका लागि पोशाक व्यवस्थापन अनुदान (विद्यार्थी संख्याको आधारमा प्रति विद्यार्थी ४ १२००/ नबढ्ने गरी) जस्ता कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ ।

शैक्षिक द्रपण प्रकाशन, सेनेटरी प्याडको दायित्व भुक्तानी क्रमगत आ.व. २०८०।८१ को ठेक्का, शिक्षा सिकाइमा प्रविधिको प्रयोगसम्बन्धी कार्यशाला, विद्यार्थी वृत्ति मार्ग निर्देशन सेवा, अटो भिलेजमा अटो इन्जिनियरिङ्गको अध्ययन सहकार्य, शिक्षासम्बन्धी ऐन, नियम कार्यविधि तथा निर्देशिका निर्माण सम्बन्धि कार्यशाला, संस्थागत विद्यालय छात्रवृत्ति परीक्षा सञ्चालन, छोरी पढाऔँ, समाज बनाऔँ कार्यक्रमअन्तर्गत्

बिटीआइमा प्राविधिक शिक्षा अध्ययन, बालविकास शिक्षकहरूका लागि मन्टेश्वरी विधिमा आधारित कार्यशाला, सामुदायिक विद्यालयको व्यवस्थापन तथा कार्य सम्पादन मूल्यांकन बालबालिकासँग मेयर टेलिभजन कार्यक्रम, परीक्षा अनुगमन (एसइई, कक्षा ११, १२), विद्यालय निरीक्षण, अनुगमन तथा प्रतिवेदन तयारी, भवानी मा.वि. (विद्यालय संचालन तथा व्यवस्थापन अनुदान), ज्ञानज्योति पुस्तकालय सञ्चालन तथा व्यवस्थापन अनुदान, विद्यालय संचालन तथा व्यवस्थापन अनुदान (मायादेवी जनजागृति आ.वि. , मैनाबगर आ.वि., दुर्गाभवानी आ.वि., संहद स्मृति आ.वि., जनशक्ति नमूना आ.वि., जनज्योति आ.वि. सूर्योदय आ.वि., नरैनापुर आ.वि. बुटवल १६ लाई प्रति विद्यालय २ लाख) महाविर पुस्तकालय सञ्चालन तथा व्यवस्थापन अनुदान, श्री सन्तोषी माता गुरुकुल विद्या आश्रम सञ्चालन अनुदान, साधना महिला विद्यालय सञ्चालन अनुदान, सुस्त मनस्थिति बाल विद्या मन्दिर सञ्चालन अनुदान र मदरसा विद्यालय सञ्चालन अनुदान (जमिया गुलसन मदरसा, मदिना मदरसा प्रा वि, मदरसा कदरिया हेसामुल उलुम, रजाय मुस्तफा मदरसा) लगाएतका विशेष विद्यालयलाई अनुदानका कार्यक्रम, नगरप्रमुख शैक्षिक सुधार कार्यक्रम (शैक्षिक संस्थाको पूर्वाधार निर्माण) सँगै विभिन्न विद्यालयलाई भौतिक पूर्वाधार निर्माणका काम नगरले सम्पन्न गरेको छ ।

त्यस्तै शैक्षिक विकास कोषमा रकम जम्मा ,तिर्थ हरिजन पुस्तकालय बुटवल ८ नवजागृति पुस्तकालय ट्रस्ट निर्माण, बुटवल ४ आदर्श पुस्तकालय, बुटवल १६ (सौचालय निर्माण) ४ वटा सामुदायिक क्याम्पसहरूलाई मागका आधारमा पूर्वाधार विकासमा १० लाखका दरले बजेट वितरणलगायतका काम सम्पन्न गरेको शाखा अधिकृत विष्टले जानकारी दिए ।

सामुदायिक विद्यालयमा अफ्न रात्रि मापि, महिला विद्यालय, खुला विद्यालय, विशेष विद्यालय (सुस्तमनस्थिति), खुल्ला शिक्षा, गुरुकुल विद्याश्रम र चारवटा मदरसा विद्यालय सञ्चालनमा छन् ।

नगरका शिक्षा शाखा प्रमुख टिकाराम पन्थिका अनुसार वार्षिक ६१ करोड रूपैयाँ शिक्षा क्षेत्रमा खर्च हुने गरेको छ । शैक्षिक गुणस्तर विकासबाटै दक्ष जनशक्ति उत्पादन गर्ने लक्ष्य अनुरूप कार्यक्रम संचालन भएको उनले बताए ।

त्यस्तै शिक्षक महासंघले बुटवल नगरका अध्यक्ष उपेन्द्र ज्ञवालीले प्राध्यापकहरूको लगन र समर्पण, विद्यालयका संघसंगठनमा एकरूपता, त्यस्तै आवश्यक मात्रामा बजेट उपलब्ध गराउनु, विभिन्न प्रकारका विद्यालयहरू प्राविधिक धार, अभिभावकको सचेतना, खेलकुद तथा विभिन्न अतिरिक्त क्रियाकलाप, त्यस्तै समग्र निजी क्षेत्र र समग्र सबैको सक्रियतामा नै बुटवललाई शिक्षाको हबको रूपमा अगाडि बढाउन सफल भएको तर्क व्यक्त गरे ।

उप-महानगर प्रमुख खेलराज पाण्डेयले शैक्षिक गुणस्तर विकासबाटै दक्ष जनशक्ति उत्पादन हुने र त्यसबाटै समुन्नत बुटवलको अवधारणालाई साकार पार्न सहज हुने बताए । समृद्ध बुटवलको परिकल्पनालाई साकार पार्न दीर्घकालीन सौँच बनाएर शिक्षामा विशेष लगानी गरेका प्रमुख पाण्डेको भनाइ रहेको छ ।

त्यस्तै बुटवल उप-महानगरपालिका उपप्रमुख सावित्रादेवी अर्यालले शिक्षाको हब बुटवल विकसित भएको दाबी गरिन् । ‘हो दिनभरी कामएर बेलुका पढ्न ज्ञानोदय मापि, उमेर पुगेका महिलाकालागि साधना महिला विद्यालय र संस्थागत विद्यालय छन्, ती संस्थागत विद्यालयलाई अफ्नै गरिब तथा जेहेन्दारहरूलाई हामीले अनुरोध गरौँ भनेदेखि हामी शिक्षाका थुप्रै सम्भावनाहरूलाई एकत्रित गरेर शिक्षाको क्षेत्रलाई अगाडि बढाउन खोजिराखेका छौँ ।’-उपप्रमख अर्यालले भनिन् ।

नगरले आफ्नो कूल बजेटको धेरै प्रतिशत बजेट शिक्षा क्षेत्रमा खर्च गर्नु आफ्नै सकारात्मक भएको शिक्षाविद् आनन्दमान शाक्वको भनाइ रहेको छ । नगरले लगानी गरेको बजेटको उचित प्रतिफल दिनसकै शिक्षाले नै बुटवललाई चलायमान र समुन्नत बनाउने विचार शाक्वले राखे ।

नेप्से ११ दशमलव शून्य ६ अङ्कले घट्यो

काठमाडौँ । नेपाल स्टक एक्सचेञ्ज (नेप्से) परिसूचकमा दोहोरो अङ्कको गिरावट देखिएको छ । आइतबार नेप्से परिसूचक ११ दशमलव शून्य छ अङ्कले घटेर दुई हजार छ सय २९ दशमलव ८९ को बिन्दुमा कायम भएको हो ।

तीन सय १३ कम्पनीको एक करोड ९९ लाख ९२ हजार १८१ किता शेयर ८६ हजार ६३६ पटक खरिदबिक्री हुँदा ४ नौ अर्ब १३ करोड ७४ लाख १४ हजार ९१८ दशमलव ९३ को कारोबार भएको छ ।

जलविद्युत् समूह एक दशमलव २२ र होटल तथा व्यापार समूह शून्य दशमलव १२ प्रतिशतले बढेको छ भने अरु सबै समूहको उपसूचक घटेको छ । बैकिङ एक दशमलव शून्य पाँच, विकास बैंक शून्य दशमलव शून्य छ, वित्त शून्य दशमलव ९१, लगानी शून्य दशमलव शून्य आठ र जीवन बिमा समूह शून्य दशमलव ७७ प्रतिशतले घटेको छ ।

उत्पादन तथा प्रशोधन शून्य दशमलव ७४, लघुवित्त शून्य दशमलव ७०, म्युचुअल फण्ड शून्य दशमलव १०, निर्जीवन बिमा शून्य दशमलव ९५, व्यापार शून्य दशमलव २३ र अन्य समूह शून्य दशमलव ९९ प्रतिशतले घटेको छ ।

कारोबारमा रिभर फल्स पावर लिमिटेड र पिअर इनर्जी लिमिटेडको शेयर मूल्यमा सकारात्मक सर्किट लागेको छ भने ओम मेगाश्री फर्मास्युटिकल्स लिमिटेडको शेयर मूल्यमा नकारात्मक सर्किट लागेको छ ।

कारोबार रकमका आधारमा सबैभन्दा बढी राधो विद्युत् कम्पनी लिमिटेडको रु ७२ करोड ९५ लाख १४ हजार ६६० बरबरको शेयर किनबेच भएको छ । कारोबार संख्याका आधारमा सबैभन्दा बढी डादी ग्रुप पावर लिमिटेडको रु १५ लाख ४७ हजार ६४ किता शेयर किनबेच भएको छ ।

कालीगण्डकी करिडोर: हर्मिचौर-बलेवा खण्डमा कालोपत्र

दोरपाटन। राष्ट्रिय गौरवको आयोजना कालीगण्डकी करिडोरको हर्मिचौर-बलेवा खण्ड कालोपत्र गरिएको छ । गुल्मीको हर्मीचौरबाट बागलुङको बलेवासम्म ४४ दशमलव ४८ किलोमिटर सडक कालोपत्र गरिएको हो । तीन वर्षमा सकनेगरी कालिका कन्स्ट्रक्सनले विसं २०७९ मङ्सिर २६ गते निर्माणको जिम्मा पाएको थियो । निर्धारित म्याद सकिन छ महिना अगावै कालोपत्र सम्पन्न भएको निर्माण कम्पनीले जनाएको छ ।

बागलुङ खण्डमा पालुङखोलाबाट बलेवासम्मको २४ दशमलव ४८ किमी र गुल्मी खण्डमा हर्मिचौरबाट पालुङखोलासम्मको २० किमी कालोपत्रका लागि कालिका कन्स्ट्रक्सनले ४ तीन अर्ब ३३ करोडमा निर्माणको जिम्मा पाएको थियो । निर्माण कम्पनीले काम सम्पन्न गरे पनि सबै भुक्तानी भने नभएको जनाएको छ । छ महिना अगाडि काम सकेपछि निर्माण कम्पनीलाई जैमिनी नगरपालिकाले सम्मान गरेको छ । कतिपय कम्पनीले ढिलासुस्ती गर्दा योजनाहरू अलपत्र पछिन्नु भन्ने नकारात्मक धारणाको विकास भइरहेको सन्दर्भमा कालिका कन्स्ट्रक्सनले समय अगावै काम सकेपछि नगरपालिकाले सम्मान गरेको हो । छोटो समयमा करिडोर कालोपत्र भएपछि स्थानीय उत्साहित भएका छन् ।

कालिका कन्स्ट्रक्सनका प्रतिनिधि महेश सुवेदीले यस खण्डमा केही अवरोध नहुँदा समयमा काम सम्पन्न गर्न सफल भएको बताए । हर्मिचौर-बलेवा खण्डमा पर्ने गुल्मीको कालीगण्डकी गाउँपालिका, बागलुङको जैमिनी तथा बागलुङ नगरपालिकाका जनप्रतिनिधि र स्थानीयले सकारात्मक भूमिका निर्वाह गरी समन्वय गरेकाले समय अगावै काम सम्पन्न भएको उनको भनाइ छ ।

‘मैले यो सडकमा काम गर्नका लागि कालीगण्डकी करिडोर कार्यालय पाल्पासँग सम्झौता गरेको भोलिएप्टे आएर सडकको अवस्था हेरेको थिएँ, यहाँको अवस्था देख्दा मैले समय अगावै काम सक्छु भन्ने लागेको थियो’, सुवेदीले भने-‘आयोजना प्रमुख र जैमिनीका जनप्रतिनिधिलाई सोही बेला समन्वयका लागि आग्रह गर्दै समयमै काम सक्ने प्रतिबद्धता लागेको थिएँ । सोहीअनुसार काम गर्ने तालिका बनाएर

कार्यान्वयन गरेको हुँ ।” सडक कालोपत्र भएपछि भारतीयसहित आन्तरिक पर्यटकलाई मुक्तिदान पुग्न सहज हुनुका साथै ग्रामीण क्षेत्रमा उत्पादन भएका वस्तु बजारीकरणमा टेवा पुग्ने जैमिनी नगरपालिकाका उपप्रमुख हरिहर शर्माले बताए । पछिल्लो समय जैमिनीबाट बसाईसराइ गरेर तराई फर्नेको लर्ने चलि्ररहेका बेला करिडोर कालोपत्र भएपछि गाउँमा रोकिने सम्भावना बढेको उनको भनाइ छ ।

करिडोरले बागलुङसहित आसपासका क्षेत्रमा पर्यटन, शिक्षा, स्वास्थ्य, व्यापारलगायत क्षेत्रमा सम्भावना बोकेर आएको शर्माले जनाए । “करिडोरले दक्षिण बागलुङलाई सिधा व्यापारिक केन्द्रसँग जोडेको छ । भारत र चीनसँग पनि जोडिएका छौँ । अब यहाँका नागरिक बसाईसराइ गरेर अन्त जाने होइन, आफ्नै गाउँठाउँमा उद्यमी बन्नुपर्छ”, उनले भने-“करिडोर हाम्रा लागि अवसर बनेर आएको छ, अवसरलाई सही सदुपयोग गर्नेतर्फ सबै एकजुट भएर लाग्नुपर्छ ।”

जैमिनी-१ का स्थानीय तिलकबहादुर थापा मगरले करिडोरले यहाँका नागरिकको जीवनस्तरमा परिवर्तन ल्याउने विश्वास व्यक्त गरे । पहिले बुटवल, भैरहवालगायत स्थानमा पुग्न पोखरा, स्याङ्जा हुँदै महँगो भाडा तिरेर जाने गरेको भन्दै अब जैमिनीबाट सिधै चार घण्टामा पुग्न सकिने उनले बताए ।

गत वर्षसम्म ढुवानी महँगो हुँदा दैनिक उपभोग्य सामानलाई बढी मूल्य तिरेर उपभोग गर्नुपरेको भन्दै अब सहज हुने उनको भनाइ छ ।

नवलपुरको गैँडाकोटबाट कोराला नाकासम्म चार सय ९५ किमी रहेको करिडोर बागलुङको मालढुङ्गा दुई सय ४० किमी लामो छ । यसले मुस्ताङ, म्याग्दी, बागलुङ, पर्वतलगायत जिल्लाबाट बुटवल, भैरहवा र भारतसम्म पुग्ने यात्रासमेत छोट्टाएको छ ।

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटार भ्याकुम पम्प, बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

सम्पर्क:

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखानगर, रूपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३,९८०७१८०८१३

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जापानीय मेसिनद्वारा सेफ्टी टकी ट्वाइलेटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

● ट्वाइलेट, बाथरुम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।

● लोडसेडिङ्ग भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सफ्टी टुकीको रिङ्ग खाली गरिने छ ।

सुपथ मूल्यमा काम गर्ने र गराउन हामीलाई एक चोटी सेवा गर्ने मौका दिनुहोस्

सीताराम सफा सेनेटरी

भैरहवा

९८६९७८९२७५,९८००७६०६२२

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर समस्या परेको छ ?

हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।

क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

प्रो. रामशाह शाहानी

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा

मो.9847324755,9804406297

